

ЗВЯЗДА

Орган ЦК і МК КП(б)Б, ЦВК і СНК БССР

№ 290 (5366)

НЯДЗЕЛЯ

22

СНЕЖНЯ

1935 г.

Год выдання XVIII

ПАСТАНОВА СОВЕТА НАРОДНЫХ КАМІСАРАУ САЮЗА ССР І ЦЭНТРАЛЬНАГА КАМІТЭТА ВКП(б)

У сувязі з тым, што Азова-Чорнаморскі край, Куйбышэўскі край, Саратаўскі край, Омская вобласць, Беларуская ССР, Азербайджанская ССР і Армянская ССР выканалі устаноўлены для іх Соўнаркомам СССР і ЦК ВКП(б) гадавы план хлебадачы і забяспечыл сябе насеннем для яравой службы.—Совєт Народных Камісараў Саюза ССР і Цэнтральны Камітэт ВКП(б) пастанавляюць:

Дазволіць калгасам, калгаснікам і працоўным аднаасобнікам пайменаваных рэспублік, краёў і абласцей рабіць бесперашкодны

продаж свайго хлеба (мукой, зярном і печаным хлебом) кааператывным арганізацыям, а таксама на гарадскіх і сельскіх рынках і станцыях чыгунак.

Старшыня Савєта Народных Камісараў Саюза ССР
В. МОЛАТАУ.

Сакратар Цэнтральнага Камітэта ВКП(б)
І. СТАЛІН.

21 снежня 1935 г.

АБ БУДАУНІЦТВЕ І ЗАДАЧАХ БУДАУНІКОУ

Прамова тав. В. М. Молатава на нарадзе па пытаннях будаўніцтва ў ЦК ВКП(б) 14 снежня 1935 года

I. Аб крытыцы недахопаў і асабліва аб галоўным недахопе ў будаўніцтве

Таварышы, наша нарада зклігана па вельмі важнаму пытанню, і я думаю, што яна будзе мець вялікае значэнне для ўсёй справы нашага будаўніцтва. Агульнае ўражанне ад усяго сказанага тут атрымліваецца такоў: відавочна, што мы маем ужо велізарны вопыт у будаўніцтве, што ў многіх мясцовых работнікаў будаўнікоў накіпіўся за апошнія гады сапраўды багаты будаўнічы вопыт, і відавочна разам з тым, як дэяна і часта прама агідна карыставаем мы гэтыя накопленыя багаці практычнага вопыту ў інтарэсах паліпшэння будаўніцтва.

Найбольшы вопыт па будаўніцтву, як усім вядома, ёсць у Наркмаўпрама. Пад кіраўніцтвам Наркмаўпрама пабудавана больш за ўсё заводаў і фабрык, шахт і электрастанцый, жылёных дамоў і іншых будынкаў. Але і самая суровая крытыка недахопаў у будаўніцтве тут была дана ў прамове наркома цяжкай прамысловасці т. Орджанікідзе.

Каб сур'ёзна будаўніцтва, яам сапраўды трэба большэвіцкая крытыка недахопаў у будаўніцтве. У гэтых адносінах не ўсе прамовы на нарадзе цалкам адпавядалі інтарэсам справы. Некаторыя кіруючыя работнікі ў будаўніцтве не ад таго яшчэ і цяпер, каб замазаць недахопы, сваёй работы і, так сказаць, падсажджвалі іх абяцаннямі і салодкімі словамі.

Але не такія прамовы многіх мясцовых работнікаў. Лепшыя з нашых будаўнікоў рашуча трываюць і страсна крытыкуюць недахопы ў будаўніцтве і гэтым пазваляюць усведамленне сваёй адказнасці перад партыяй і рабочымі класам і большэвіцкую веру ў свае сілы.

Трэба і павучальна гаварыць аб недахопах у нашым будаўніцтве рабочым-стэханаўцам. Вялікі хоць-бы прамовы арматуршчыка Бурна і каменшчыка Жму-

Трэба прызнаць, што на нарадзе мала гаварылася пра сапраўдную механізацыю ў будаўнічай справе, пра добрае ўменне скарыстаць будаўнічыя механізмы і машыны, ад якіх залежыць так многа. Тым часам добрае скарыстанне складаных машын і механізмаў у будаўнічай справе ўлучэнні з прасцейшай рацыяналізацыяй і механізацыяй адыграе рашаючую ролю ў карэнным паліпшэнні і патаенненні будаўніцтва.

Кожнаму будаўніку вразумела, як многа цяпер будаўніцтва залежыць ад паліпшэння і патаеннення вытворчасці будматэрыялаў. У сувязі з гэтым спынюся на выступленні дырэктара корэнеўскага сілікатнага завода т. Іманішвілі, які сказаў адну з лепшых прамов на гэтай нарадзе. Відавочна, што ён не дарэмна прасядаў некалькі галоў на сваім маскоўскім цагельным заводзе. А галоўнае—паспеў нядрэнна азнаёміцца з некаторымі іншымі цагельнымі заводамі пад Ленінградом і ў Харкаве. Ён падзяліўся тут сваім практычным вопытам і дзякуючы гэтаму, мы даведаліся пра сёе-тое вельмі карыснае. Аказваецца, ленінградскі завод сілікатнай цагля можа даць у будучым годзе не 65 мільёнаў цагля, як ён абяцае, а цэлых 160 мільёнаў цагля.

Аказваецца таксама, што цагельны завод «Основа» ў Харкаўскай вобласці можа даць не 25 мільёнаў цагля, як меркавалі ў цэнтры, а цэлых 50 мільёнаў. Такія вывады таварышы з вліткі практычным вопытам, які большэвіцкую правэрку справы на месцы. Мабыць, і завод, дае працуе сам т. Іманішвілі, можа значна ўзяць сваю работу ў параўнанні з сёлетнім годам.

Хіба гэтыя простыя факты не паказваюць, што мы яшчэ вельмі дрэнна ведаем нашы заводы і іх вытворчыя магчымасці, што трэба большэвіцкая правэрка многіх і многіх заляў і абяцанняў кіраў-

сталі занадта частай з'явай. Ня мала такіх будоўляў, якія з года ў год парушаюць гэтыя тэрміны і топчаць нагамі каштарысы, а значыць і будаўнічыя планы. Многія будаўнікі, на жаль, не лічаць нават гэта азорным фактарам з кіраўнікоў так да гэтага прывыклі і так ушэўнены ў беспакараганасці за зрыў будаўнічай праграмы, што нават толкам не ведаюць ні устаноўленых тэрмінаў, ні кошту даручанай ім дзяржавай будоўлі. Ці можна мірыцца з такім становішчам?

Нават у сельскай гаспадарцы, якая яшчэ цяжка была дрэбнай і разрозненай, мы не маем цяпер такога становішча, каб па асноўных галінах і раёнах не выконваліся устаноўленыя планы. У гэтым годзе мы маем перавыкананне дзяржаўных планаў па зярну, па цукровых бураках, па баваўне і па раду іншых культур. Вядома, ёсць асобныя раёны, якія ў сілу выключных прычын, напрыклад засухі, не выканалі свайго плана па сельскай гаспадарцы, але затое ёсць другія раёны, якія значна перавыканалі свае заданні. У рэзультате гэтага мы маем тое перавыкананне дзяржаўных планаў па сельскай гаспадарцы, пра якое ўсе мы ведаем. Нават у калгаснай і саўгаснай гаспадарцы, дзе асваенне новай тэхнікі сустракалася з асабліва вялікімі цяжкасцямі, нашы людзі навучыліся па-большэвіцку змагацца за выкананне плана, і рэзультаты гэтага ў наўнасці.

У будаўніцтве мы гэтага зараз не бачым. Справа не ў тым, што той ці іншы будаўнік, скажам, з прычыны асобных часовых затруненняў, не выканаў сваёй будаўнічай праграмы, такому будаўнічку не цяжка чым-колечы дапамагчы і выгнаць такую будоўлю з бялы. Справа ў тым, што невыкананне будаўнічай праграмы на працягу раду галоў стала правілам для некаторых будаўнікоў, у тым ліку і для вельмі вядомых. Некаторыя з іх настолькі прывыклі зрываць устаноўленыя тэрміны і запярэджаныя каштарысы, што яны яшчэ гэта за пра-

номіўшы на патаенненне будаўніцтва звыш 3,5 мільярда рублёў. Калі не забываць, што многія будаўнікі і ў гэтым годзе па кошту будаўніцтва ішлі вышэй каштарысу, то патрабаванне будаўнічай праграмы 1936 года — зніжыць кошт будаўніцтва на 11 праміятаў супроць каштарысу — нельга лічыць простаю задачай. Дабіцца зноймій ў 3,5—4 мільярды рублёў, і тым самым не больш чым за 28,5 мільярда рублёў выканачы будаўнічую праграму ў 32 мільярды рублёў — такая наша задача па будаўніцтву ў будучым годзе. Гэта — вялікая і цяжкая задача, якую мы павінны зрабіць усе, каб даказаць, што гэта задача нам па імячю, што большэвікі — партыйныя і непартыйныя — прымаюць свае праграмы для таго, каб іх безагчорачна выконваць.

Але мы не вырашым гэтай

лізацыі ў рабоце будаўнічых арганізацый і ў будаўнічых кадрах мы ў большасці выпадкаў не атрымлівалі. Толькі асобныя будаўнічыя арганізацыі маюць у нас доўгі вопыт работы, але і то звычайна з вялікай цяжкасцю сваіх кадраў. Усё гэта прыводзіла да саматужніцтва і партызаншчыны ў будаўніцтве.

Цяпер пастаўлена задача—разгарнуць будаўнічую работу па прамысловому, арганізаваўшы яе, як асобую будаўнічую індустрыю. Адсюль — устаноўка на работу спецыялізаваных, пастаянных будаўнічых арганізацый, якія працуюць па падраду ў прамысловых, транспартных і іншых арганізацыях. Адсюль-жа задача — па сапраўднаму ўзброіць будаўніцтва ўсім неабходным будаўнічым механізмамі і машынамі і забяспечыць будаўнічыя арганізацыі пастаяннымі кадрамі рабочых, інжынераў і кіраўнікоў-гаспадарнікаў.

Арганізаваць будаўнічую работу на такой аснове — значыць усур'ёза ўзяцца за работу па зацверджаных каштарысах, па ўстаўленых праектах, па цвёрдых планах, забяспечыць своечасова аж праектна-вышукальныя работы, так і адказныя адносіны па архітэктурнага боку будаўніцтва, разгортваць работу на будоўлі па распрацаванай вытворчай праграме. Гэта значыць — арганізаваць працу ў будаўніцтве так-жа, як у прамысловасці; набыць кваліфікаваныя кадры і адмовіцца ад чэпрыгоднай устаноўкі на сезонніка; пабудаваль зарплата на будаўніцтве так-жа, як і ў прамысловых прадпрыемствах і абавязвацца ў рабоце на стэханаўцаў, асвойшы новую тэхніку ў будаўніцтве. Такі круты паварот у будаўнічай справе, які мы павінны зрабіць, зрабіўшы большэвіцкі вывад з крытыкі недахопаў у будаўніцтве.

Нельга не сказаць, што зусім негрунтоўным з'яўляецца і цяперашні банкаўскі кантроль будаўніцтва, які час вызваліць ад узакіх фармальных рамак. Падлягае карэняй перабудове і сістэма фліку будаўніцтва, якая нікога мараз не задалаўнае.

У сувязі з новымі задачамі ў будаўніцтве, зьярэнка ўносіць прапановы аб арганізацыі асобага наркамата па будаўніцтву. Але

арганізаваць па-індустрыяльнаму, а не так, як цяпер.

Найбольшыя труднасці мы маем у вытворчасці мясцовых будматэрыялаў. Вытворчасць іх абходзіцца занадта дорага і іх не хапае. Нават буйныя прадпрыемствы гэтай прамысловасці часта знаходзяцца ў загоне і аб іх мала хто клапаціцца. У большасці-ж выпадкаў вытворчасць мясцовых будматэрыялаў вядаецца поўсаматужна, а то і проста саматужным чынам.

Тым часам пагарджаць мясцовымі будматэрыяламі — значыць пагарджаць задачай паліпшэння і патаеннення самога будаўніцтва.

Калі мы не арганізуем вытворчасць усіх будматэрыялаў на ўзор буйнай прамысловасці, па крайняй меры ў частцы забяспечэння патрэб усяго асноўнага прамысловага, транспартнага і гарадскога будаўніцтва, то нам не бачыць сапраўднага паліпшэння і патаеннення гэтага будаўніцтва. Арганізаваць вытворчасць будматэрыялаў, як адну з галін буйнай і часткова — сярэдняй прамысловасці, узброіць яе адпаведнымі машынамі, тэхнічным абсталяваннем і транспартам, а галоўнае — наладзіць як мага хутчэй асваенне тэхнікі на ўжо існуючых буйных прадпрыемствах, кар'ерах і т. п. і забяспечыць тут работу круглы год, а не як на сезонным промысле, — такая адна з важнейшых нашых задач.

Мы не можам адкладзіць у парадак і патаенненне будаўніцтва на нейкага моманту, калі мы неладзім качэткава вытворчасць будматэрыялаў па-новаму. Не, мы павінны паступіць інакш і тую, і другую справу — і нашы новыя задачы ў галіне будаўніцтва, і нашы новыя задачы ў галіне арганізацыі вытворчасці будматэрыялаў, — пераарганізацыю гэтых галін нашай гаспадаркі па тыпу буйнай індустрыі мы павінны праводзіць адначасова і не адкладваючы ў доўгі яшчэ ні адну з гэтых задач Праўда, гэта цяжка. Але на долю большэвікоў выпадала ўжо столькі трудных задач і столькі з іх мы вырашылі з поспехам, што за гэтыя задачы ў галіне будаўніцтва мы павінны ўзяцца цяпер безадкладна і вырашыць іх так, як належыць большэвікам (Апладзісменты!).

Ці ёсць у нас прадэсылкі для вырашэння гэтых задач? Так, та-

30-гододе Революцыи 1905г

І. ЛЕНИН Аб уроках 1905 года

Геройскі пролетарыят Масквы наказаў магчымаць актыўнай ролі ў ідэі і ўдзяліў у яе масу такіх слабых гарадскога насельніцтва, які да гэтага часу лічыліся палітычна роўнадушнымі, калі не аднадушнымі. А маскоўскія падзеі былі толькі адным з самых рэзультатывых і выразных «плыні», што прарвалася ва ўсіх канцах Расіі. Форма выступлення стаяла перад такімі гіганцкімі задачамі, разумеюцца, не маглі быць вырашаны адразу. Але гэтыя заставаліся перад усім народам ясна і адчотліва, рух быў вышэй, ушчыльнен, загартоваў. Гэтага здабытку нішто не ў стане адняць у рэвалюцыі...

Будзем глядзець прама ў твар сапраўднасці. Цяпер прадстаіць работа ўсваення і перапрацоўкі вопыту японіх форм барацьбы, работа падрыхтоўкі і арганізацыі сіл у галоўнейшых цэнтрах руху.

Ураду вельмі выгодна было б падаўляць па-рапейшаму разнастайныя выступленні пролетарыяту. Ураду хацелася б неадкладна выкідаць рабочых на бой і ў Пецеры, пры самых невыгодных для іх умовах. Але рабочыя не пададуцца на гэту правакацыю і змогуць утрымацца на сваім шляху самастойнай падрыхтоўкі наступнага пераможнага выступлення...

Накай-жа ясна ўстануць перад рабочай партыяй яе задачы. Канстытуцыйныя ілюзіі! Трэба збіраць новыя, што дадуць да пролетарыята, сілы. Трэба «сараць вопыт» двух вялікіх месцаў рэвалюцыі (Літван і Снежань). Трэба прыпасціць да адноўленага самазьяржаўя, трэба ўмець усюды, дзе трэба, валодаць і падполле. Трэба адрэсачей, практычна паставіць канкрэтныя задачы новага актыўнага выступлення, рыхтуючыся на больш отрымана, больш с'стэматычна, больш чорна захоўваючы на кожнай магчыма, сілы пролетарыята, злісненага стачачнай барацьбой...

Руская рэвалюцыя пачалася з таго, што цара прасілі дараваць ім. Расстрэлы, рэакцыя, трэпаўчына не задавілі, а распалялі. Рэвалюцыя зрабіла другі крок. Яна вырвала сілай у цара прышчыну свабоды. Яна са зброяй у руках адстаяла гэту свабоду, яна не адстаяла. Расстрэлы, рэакцыя, дубасаўшчына не задумалі, а распаляць рух. Перад намі вырываецца трэці крок, які павінен быць зыход рэвалюцыі: барацьба рэвалюцыйнага народу за зольную на справе ажыццявіць свабоду. У гэтай барацьбе трэба разлічваць на падтрыманне не апавішчальных, а рэвалюцыйных дэмакратычных партый. Радам з сацыялістычным пролетарыятам тут пойдзе дэмакратычна-рэвалюцыйнае сялянства. Гэта— барацьба, трудная барацьба, барацьба за давадзёвне да канкрэтнай рэвалюцыі, за поўную перамогу яе. Але ўсе прыгаворы і паперашні час за тое, што такая барацьба набліжае кодам рэчаў. Паклапоўмля-ж, каб новы вал застаў расійскі пролетарыят у новай баявой гатоўнасці.

(Ленін, том IX, стар. 5—27.)

ТАРОНКІ З ГІСТОРЫІ

ГОМЕЛЬСКІЯ РАБОЧЫЯ НА ДАПАМОГУ БАРЫКАДНЫМ БАЙЦАМ КРАСНАЙ ПРЭСНІ

Гомельскія чыгуначныя рабочыя Маскву. Выдалі ім публіку, каб...

КАЛЯНДАР ПАДЗЕЙ. 22(9) снежня 1905 г.

У МАСКВЕ сутычна дзюмыннікаў з войскамі: буюцца барыкады, якія расстрэляюцца з гармат; разгромлены артылерыйскі дом Фідлера, дзе заселі дзюмыннікі. Усеагульная забастоўка ў Рэвелі, Дзвінску, Кастрэм. Сутычна з войскамі ў Уфе, Яраслаўлі, Новарасійскі совет узяў у рукі кіраванне горадам і акругай.

ВІЛЬНЯ. Забаставалі рабочыя і служачыя Лібава-Роменскай чыгункі. Апошні поезд з Вільні адпраўлен у 4 гадзіны.

МЕНСК. Менская губерня абвешчана на становішчы надзвычайнай аховы.

БУДАВАЛІСЯ БАРЫКАДЫ...

5 снежня 1905 г. канферэнцыя маскоўскай арганізацыі большавіцкай партыі прыняла рашэнне аб узброеным выступленні супроць самадзяржаўя. Гэта рашэнне было выражэннем волі ўсяго маскоўскага пролетарыята, які рваўся ў бой. 6 снежня паявілася адозва Маскоўскага совета і рэвалюцыйных арганізацый сацыял-дэмакратаў аб усеагульнай забастоўцы і аб пераходзе ад яе да узброенага паўстання.

Большавіцкая партыя кіравала паўстаннем. На Прэсню быў пасланы большавік т. Літвін (Седой), ён і быў кіраўніком усіх прэсенскіх баявых рабочых дзюмын. Пры МК РСДРП(б) існавала баявая калегія, якая змясціла ў «Известиях Московского Совета», (якія выходзілі ў час паўстання) артыкул «Советы паўстаўшым рабочым». Артыкул змяшчаў укаванні, як будавань барыкады, якой тактыкі трымацца дзюмыннікам у іх барацьбе з царскімі войскамі.

Хутка Прэсня — галоўны ачаг паўстання — аказалася ахопленай усё сціскаўшымся кальцом наступаўшых царскіх войскаў, і кіраўніцтва прэсенскім паўстан-

нем сустракалася з вялікімі цяжкасцямі.

Пачаліся першыя сутычкі паміж рабочымі і паліцыяй.

Непасрэдным прапогам да разгортвання снежаньскага узброенага паўстання ў Маскве быў бой паміж дзюмыннікамі і войскамі ў будынку вучылішча Фідлера. У календары-хроніцы рэвалюцыі 1905 года мы знаходзім наступнае апісанне гэтага здарэння:

«Масква, 9(22) снежня 1905 г. Вечарам, у Лобнаўскім завулку, каля Чыстых прудоў, у памяшканні гімназіі Фідлера, сабралася 120—150 дзюмыннікаў чырвонагардзеяў, адкуль яны павінны былі рассыпацца па гораду для адначасовага паўсямяснага нападу на паліцыю. К 10 гадзінам вечара дом Фідлера быў ацэплены войскамі, якія патрабавалі здаць зброі і адырылі агонь па вокнах дома. Баявыя дзюмыннікі адказалі стрэламі, войскі дрогнулі, былі выкліканы дадатковыя войскі, усяго звыш 1 тыс. чалавек з артылерыяй, якая пачала бамбардыроўку будынка. Пасля двухгадзінай бамбардыроўкі і абстрэлу, двух штурмаў з

боку войск і гераічнай абароны дзюмыннікаў, «крэпасць» пала, і рабочыя схвачаны, 8 чалавек забіта, 30 паранена, 118 узята ў палон».

Паўстанне разрастаецца 9 і 10 снежня ўся Масква пакрылася барыкадамі.

Відэочыны расказваюць: «Мароны дзень... Садовая запруджана народам. Бадзёрыя галасы зліваюцца з гулам падаючых тэлеграфічных слупоў і свістам правалоў, якія рвуцца. Нехта крычыць: рабіце дротавыя загароды».

Нечуваная дагэтуль у свеце сімфонія выконваецца паўстаўшым народам. Музыка барацьбы, якую яшчэ не падслухаў ні адзін кампазітар.

У часе пабудовы барыкад адбываліся сутыкненні з царскімі войскамі.

Восьмага з раліцы пачалася пабудова барыкад на перакрыжаванні Садовай, Малай Броннай і Уладзіміра-Доўгарукаўскай. Матэрыялам для пабудовы барыкад былі фанарныя і тэлефонныя слупы, вароты, палісаднікі і ўсялякая хатняя рухлядзь.

(З кнігі Л. Н. БЫЧКОВА.)

І. В. СТАЛІН Аб уроках 1905 года

...Стыхійны рабочы рух — рух без сацыялізма, немінуча драбнее і набывае трэджоніістскую афарбоўку — падпарадкоўецца буржуазнай ідэалогіі.

Але ці можна вынесці адсюль тое заключэнне, што сацыялізм — усё, рабочы рух — нішто? Вядома, не! Толькі ідэалісты могуць сцвярджаць гэта. У канцы канцоў аказваецца развіццё безумоўна прывядае рабочы клас да сацыяльнай рэвалюцыі і вышваліць яго ад буржуазнай ідэалогіі: але справа ў тым, што гэта шлях згвагаў і блуканняў.

З другога боку — сацыялізм па-за рабочым рухам застаецца фразай і траціць значэнне, на якоў-бы пазуковай глебе ён ні стаяць. Але ці можна адсюль заключыць, што рабочы рух — усё, сацыялізм-жа — нішто? Ні ў якім выпадку. Так могуць разважаць толькі тыя квазі-марксісты, для якіх ідэя траціць усякае значэнне і ўжо таму не мае ніякага значэння, што яна выпрацавана жыццём. Але сацыялізм можна ўнесці ў рабочы рух і з пустой фразы ператварыць у магутную зброю.

Які вывад? Рабочы рух павінен злучыцца з сацыялізмам, практычная дзейнасць павінна цесна звязвацца з тэорыяй і тым надаць стыхійнаму рабочаму руху сацыял-дэмакратычны сэнс і фізіяномію... (І. Сталін, Мімаходзь аб партыйных рознагалоссях, стар. 15—16, 1905 г.)

...Сучаснае жыццё пабудавана капіталістычна. Тут існуюць два вялікія класы: буржуазія і пролетарыят, і паміж імі ідзе барацьба не на жыццё, а на смерць. Першага яго жыццёвае становішча вымушае ўмацоўваць капіталістычны парадкі. Другога-ж тое-ж становішча вымушае падарваць і зніштожыць «капіталістычныя парадкі. Аднаведна гэтым двум класам і ўсведамленне выпрацоўваецца дваікае: буржуазнае і сацыялістычнае. Становішчу пролетарыята адпавядае ўсведамленне сацыялістычнае...

Але якое значэнне мае адно сацыялістычнае ўсведамленне, калі яго не мае пашырэння ў пролетарыяце? Яно астанецца толькі пустой фразай і больш нічым. Зусім па-іншаму павярнецца справа, калі гэта ўсведамленне знойдзе пашырэнне ў пролетарыяце: пролетарыят усвядоміць сваё становішча і паскоравым крокам вярнуецца да сацыялістычнага жыцця. Вось тут і пазуллецца сацыял-дэмакратыя (а не толькі інтэлігентны сацыял-дэмакраты), якая ўносіць у рабочы рух сацыялістычнае ўсведамленне...

(Газета «Пролетарыятыс брэхлоа» № 11 ад 15(28) жніўня 1905 года).

(Абедзве вытрымкі ўзяты з даклада тав. БЕРЫЯ «Да пытання аб гісторыі большавіцкіх арганізацый у Закаўказзі», — Белпартыдавецтва, 1935. Стар. 43—44).

СТАРОНКІ З ГІСТОРЫІ

З АРХІВУ ГАЗЕТЫ «ПРОЛЕТАРЫЙ»

ВАВРУЙСК. 7 ліпеня мы абвясцілі... усеагульную забастоўку на поладу апошніх падзей у Лодзі, Одэсе і іншых гарадах. Забастоўка была сапраўды ўсеагульнай: замёрла усё жыццё горада, працу спынілі нават служачыя банкаў, публічнай бібліятэкі, грузчыкі чыгуначныя і суднаў. Мопнае ўражанне на ўсіх зрабіла далучэнне амаль усіх фабрычна-заводскіх рабочых... Паліцыя мабілізавалася. Дэманстравалі не

крыць, — гаварылі крамнікі: вы ахоўваеце нас сёння, а яны нас знойдуць заўсёды...».

Адна турэцкая булачная, якая ганялася пад аховай гарадскіх і салдат, байкатавана намі. Як толькі быў распаўсюджаны адпаведны лісток, — булачная адразу апусцела. Уласнік булачнай усяляк апраўдваецца: яго, прымуціла паліцыя, абірае больш не рабіць такіх рэчаў, ідзе чулка, што ён абірае некалькі

булачныя гомельскія чыгуначныя Маскву. Выдалі ім публіку, каб...

